

10. De weg naar de heerlijkheid

In zijn brief aan de Romeinen laat Paulus zien dat mensen toch de heerlijkheid kunnen ontvangen die zij door hun zonde mislopen. De weg naar die heerlijkheid loopt via Jezus Christus, in zowel het door Hem gebrachte schuldoffer tot verzoening van zonden, als in een leven van zelfverloochening in navolging van Hem die bereid was zich voor zondaars te laten kruisigen. Daarbij is het nodig Gods genade in Zijn Zoon af te smeken en geloof te tonen door berouw, bekering en gehoorzaamheid.

Na zijn kruisdood en opstanding vroeg Jezus zijn leerlingen: "Moest de Christus dit niet lijden en zo zijn heerlijkheid ingaan?" (Luk 24:26). Vóór dit lijden had Hij tot zijn leerlingen gezegd: "Eerst moet Hij [de Mensenzoon] echter veel lijden en verworpen worden door dit (mensen)geslacht" (Luk 17:25). Dit 'moest' en 'moet' wijst in de eerste plaats op de Knechtprofetieën in Jesaja, vooral die in hoofdstuk 53; maar er zijn meer profetieën over het lijden van Christus, bijvoorbeeld in de Psalmen (de bekendste zijn 22 en 69). Petrus schrijft over de profeten die deze openbaringen ontvingen: "Zij onderzochten op welke en wat voor tijd de Geest van Christus in hen doelde, toen Hij tevoren getuigde van het lijden (dat) op Christus (komen zou), en (ook) van de heerlijkheid daarna" (1 Pet 1:11). En Paulus schrijft in de brief aan de Filippenzen, overeenkomstig het in Jesaja 53 beloofde – met hetzelfde 'Daarom' als in: "Daarom zal Ik Hem veel toedelen ... omdat Hij zijn ziel [leven] heeft uitgestort in de dood" (Jes 53:12) – dat Jezus "is gehoorzaam geworden, tot de dood, ja, (tot) de kruisdood. Daarom heeft God Hem ook bovenmate verhoogd" tot de Koning over mensen en engelen. Hij heeft dus de proef doorstaan, en loopt daarom de voor de mens bestemde heerlijkheid niet mis, maar ontvangt die van Zijn Vader, de Schepper. Dit wordt ook bevestigd in Hebreeën 2:9 en 10:

"wij zien Jezus met heerlijkheid en eer gekroond, Die voor korte tijd minder dan de engelen geworden was, vanwege het lijden van de dood, opdat Hij door de genade van God voor allen de dood zou proeven. Want het paste Hem, om Wie alle dingen zijn en door Wie alle dingen zijn, dat Hij,

om veel kinderen tot heerlijkheid te brengen, de Leidsman van hun zaligheid door lijden zou heiligen.”

Van de volgelingen van Christus wordt gevraagd dezelfde weg naar de heerlijkheid te gaan als hun Heer, wanneer zij op de proef worden gesteld. Petrus zegt daarover in zijn eerste brief:

“verblijd u naar de mate waarin u gemeenschap [deel] hebt aan het lijden van Christus, opdat u zich ook in de openbaring van Zijn heerlijkheid mag verblijden en verheugen.” (4:13)

Paulus schrijft aan wie door hun geloofsgehoorzaamheid God toebehooren, dat hun lijden als volgelingen van Christus een onlosmakelijk deel is van hun verbondenheid en vereenzelvinging met Hem:

“De Geest Zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn. En als wij kinderen zijn, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus; wanneer wij althans met (Hem) lijden, opdat wij ook met (Hem) verheerlijkt worden.” (Rom 8:16,17)

De raad die de apostelen geven aan Gods kinderen is vast in het geloof te blijven staan, ook in het lijden, opdat zij hoop zullen houden op de heerlijkheid van Christus:

“Bedenk dat overal in de wereld de broederschap in de wereld op dezelfde manier moet lijden. Maar de God van alle genade heeft ons geroepen tot zijn heerlijkheid in Christus Jezus – na een korte tijd van lijden – Hij volmaakte, bevestigde, sterke en grondveste u.” (1 Pet 5:9,10 zo weergegeven dat de strekking van Petrus’ woorden overgebracht wordt).